

tementet eller Kontoret, synes jeg, at Ministeren vakler, idet han finder, at den nuværende Ordning er tilfredsstillende og dog vil være villig til at gaa med til Oprettelse af et Kontor. Den nuværende Ordning er ikke tilfredsstillende. Derfor bør vi snarest muligt have dette Kontor. Det er muligt, at Landbrugsministeriet vil være saa elskværdigt at sende Andragender og Forespørgsler rundt til de andre Ministerier, hvis de adresseres til Landbrugsministeriet, men det er dog ikke det samme, som at et Kontor under Ministeriet virkelig tager sig af disse Sagers Gennemførelse. Det Svar, Ministeren har givet Dansk Fiskeriforening paa dens Andragende, maa ogsaa jeg opfatte som et rent Afslag. Jeg vil haabe, at den højtærede Ministers Overvejelser maa føre til, at vi faar dette Kontor.

Kvist: Hovedsagen for Fiskeriforeningen er at faa en fast Embedsmand i Landbrugsministeriet, der kan føre Forhandling med de andre Ministerier. Nu siger den højtærede Minister, at det er en Selvfølge, at Folk skal til Finansministeren, naar de skal have Laan. Men det var slet ikke Laan, jeg talte om. Det drejer sig om Bevillingsspørgsmaal i Almindelighed og Afdrag paa Laan, og det er noget ganske andet. Efter min Mening vilde det være i Overensstemmelse med den Praksis, der ellers følges, at Sagen gik gennem Landbrugsministeriet til Finansministeriet. Den højtærede Minister sagde, at Skrivelsen af 10. Maj 1919 var ikke noget Afslag, man kunde komme igen. Jeg forstaar nu ikke rettere, end at det var et absolut Afslag. Man kan selvfølgelig komme igen, det kan Ministeren ikke forbyde, om han end giver aldrig saa skarpt et Afslag. Hovedsagen er, at Ministeren har givet et absolut Afslag. Nu siger Ministeren, at der staar „for Tiden“. Men naar han har givet et saadant Afslag i Maj Maaned, kan man dog ikke gaa ud fra, at han mener at kunne imødekomme Andragendet i Løbet af ganske faa Maaneder. Saa maa man gaa ud fra, at det er Ministerens Mening, at der skal gaa en rum Tid, inden de paagældende kan komme igen med deres Andragende.

Sundbo: Det forekommer mig, at saavel den højtærede Minister som de ærede Medlemmer for Aalborg og Hjørring Amter (Kvist og Vanggaard) i vel høj Grad er vendt tilbage til Spørgsmaalet: Kontor for Fiskeriet. Jeg vil gerne be-

tone, at et Kontor kan ikke gøre det. Det har vi for saa vidt allerede. Det, vi trænger til, er et mere selvstændigt Departement, hvor man med større Kraft, som ogsaa Ministeren nævnede, kan arbejde for Fiskeriet og optræde sideordnet med den øvrige Administration. Jeg vil derfor henstille, at man ikke fortaber sig i Spørgsmaalet Kontor, men holder fast paa, hvad Andragendet ogsaa gaar ud paa, at der bliver oprettet et Departement for Fiskeriet.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen):

Det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (Vanggaard) siger nu, at han ikke vil bestride, at man har tænkt paa Fiskeriet under de omtalte Forhandlinger, men mener, at det ikke i særlig Grad har givet sig Udslag i Handlinger. Hvad er det for to Ting, der her skulde rettes? Det er Markkursen og Centraliseringstilbøjelighederne fra tysk Side. Tror det ærede Medlem, at der er nogen her i Danmark, der kan rette særlig paa de Ting?

Det samme ærede Medlem sagde, at jeg vaklede mellem et Departement og et Kontor. Jeg er nærmest enig med den sidste ærede Taler (Sundbo) i, at skal der gøres en Forandring, vil det maaske alligevel være det retteste at gaa til at oprette et Departement, hvis det er det, Fiskerne lægger ind i deres Udtalelser om, at der bør træffes Foranstaltninger. Naar Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Landbrugsministeren, maa jeg opfatte dets Stilling saaledes, at det vil være med til at bevilge de Penge, der kræves for at oprette et Embede, enten som Kontorchef eller som Departementschef. Men jeg har ikke været ganske paa det rene med, om det var noget i den Retning, Rigsdagen ønskede, og af den Grund har jeg netop udskudt Sagen under de nuværende Forhold.

Naar der i Ministeriets Svar siges, at man ikke for Tiden kan tage Stilling, saa er det mærkeligt, at to ærede Medlemmer opfatter dette som en Afvisning. Nej, med disse Ord „for Tiden“ antyder man blot, at lige i Øjeblikket ønsker man ikke at tage Stilling. De allerfleste af dem, der indsender Andragender, vil opfatte det paa den Maade, at de kan komme igen inden kort Tid. Nu har vi altsaa faaet Andragendet til Rigsdagen, og Udvalget har gjort Indstilling. Jeg ved altsaa nu, hvordan Rigsdagen ser paa Sagen, og det forandrer jo Stillingen noget.